

מסורת הש"ס

(א) [מספ' פ"ו ה"ג], (ב) [לפניו חלה אשתו...]

הנהרות הב"ח

(א) ר"ש ד"ה כהנא... ע"ל פ"ק ה"ד דף ס"ח ע"א:

גליון הש"ס

גמ' א"פ שאין מערבין בהרירות ע"פ ע"ה שם ד' דף ע"א ופ"י:

הנהרות מהר"ב

רנשבורג [א] גמ' א"פ ופ"י ח"ה... לעבד הדמוס נהדמיה...

מוסף רש"י

באומר כל הון עלי. הא דקמי מורח נמיס ומתל אשור... ונבדרימות: ולאו אופינייה מדא זימנא.

רבינו חננאל

ועלתה לרב יוסף בקשא מירא דתניא ר' שמעון... דלא אכלתי לשובע ועדיין אני רעב: ויוגא ס"ד לא גרסינן...

בכל מערבין פרק שלישי עירובין

ל.

ה"ג אכל בגדי עשירים לעניים לא. כלומר לעניים לא בעינן בגדי עשירים אלא כיון דלדידהו חזו אלו בתרייהו.

לימא תהוי תיובתא. ואס תאמר והא מאן דפליג ארבי ושמואל לא פליג אלא בצארו ודומן וא"כ תקשה לכולהו ועוד מיקשי ליה מתנינן דלדיד מברכין (בכרות דף מ:)

א [ש"ע א"ח פ"י מט כ"ב פ"י מ"י מ"ה ט"מחל מת ה"ל ז: מ"ג ג' מ"י פ"ח ס"ה עירובין ה"ל ז' ס"ה ע"ש א' ט"ע"ט א"ח פ"י ש"פ ע"פ י"ג: מ"ח ד' ה' ט"ע"ט י"ד פ"י ד"ו ע"פ י"ג: מ"ט ו' מ"י פ"ח ס"ה עירובין ה"ל ז' ט"ע"ט א"ח פ"י ש"פ ע"פ י"ג: ח:]

אבל בגדי עשירים לעניים לא וכו' תימא הכא להומרא והכא להומרא והתניא ר' רבי שמעון בן אלעזר אומר "מערבין לחולה ולזקן כדי מווגו ולרעבתן בסעודה בינונית של כל אדם קשיא ומי אמר ר"ש בן אלעזר הכי והתניא רבי שמעון בן אלעזר אומר עוג מלך הבשן פיתחו כמלואו |א| ואב"י התם היכי ליעביד הדומי נהדמיה [ונפקיה] איבעיא ליה לר' פלגי רבנן בעיניה רבבי שמעון בן אלעזר או לא ת"ש דאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן עוג מלך הבשן פיתחו בארבעה התם דאיכא פתחים קמנים טובא ואיכא חד דהוי ארבעה דודאי כי מרוח בההוא קא מרוח אמר רב חייה בר רב אשי אמר רב מערבין בבשר חי אמר רב שימי בר חייה מערבין בבציה חיות וכמה אמר רב נחמן בר יצחק |ב| (אחת) סיני אמר שתיים: "הנורד מן המזון מותר במים כו': "מלח ומים הוא דלא איקרי מזון הא כל מילי איקרי מזון לימא תהוי תיובתא דרב ושמואל דרב ושמואל דאמרי תרויהו אין מברכין בורא מיני מזונות אלא על המשת המינין בלבד |ג| ולא אותביניה חדא זימנא לימא תהוי תיובתיהו נמי מהא אמר רב הונא "באומר כל הון עלי מים ומלח הוא דלא זייני הא כל מילי זייני "והאמר רבה בר בר חנה כי הוה אולנא בתריה דרבי יוחנן למיכל פירו דגינסור כי הויגן כי מואה הוה מנקטינן לכל חד וחד עשרה עשרה כי הויגן כי עשרה הוה מנקטינן לכל חד וחד מואה מואה וכל מאה מינייהו (לא) הוי מחזיק להו צנא בת תלתא סאוי והוה אכיל להו לכולהון ואמר שבועתא דלא טעים לי זימנא אימא מוונא אמר רב הונא אמר רב שבועה שלא אוכל כבר

עירובין לו בה ככר זו עלי אין מערבין לו בה ככר זו עלי אמר רב אשי אמר רב מערבין בבשר חי אמר רב שימי בר חייה מערבין בבציה חיות וכמה אמר רב נחמן בר יצחק |ב| (אחת) סיני אמר שתיים: "הנורד מן המזון מותר במים כו': "מלח ומים הוא דלא איקרי מזון הא כל מילי איקרי מזון לימא תהוי תיובתא דרב ושמואל דרב ושמואל דאמרי תרויהו אין מברכין בורא מיני מזונות אלא על המשת המינין בלבד |ג| ולא אותביניה חדא זימנא לימא תהוי תיובתיהו נמי מהא אמר רב הונא "באומר כל הון עלי מים ומלח הוא דלא זייני הא כל מילי זייני "והאמר רבה בר בר חנה כי הוה אולנא בתריה דרבי יוחנן למיכל פירו דגינסור כי הויגן כי מואה הוה מנקטינן לכל חד וחד עשרה עשרה כי הויגן כי עשרה הוה מנקטינן לכל חד וחד מואה מואה וכל מאה מינייהו (לא) הוי מחזיק להו צנא בת תלתא סאוי והוה אכיל להו לכולהון ואמר שבועתא דלא טעים לי זימנא אימא מוונא אמר רב הונא אמר רב שבועה שלא אוכל כבר

זו מערבין לו בה ככר זו עלי אין מערבין לו בה ככר זו עלי אמר רב אשי אמר רב מערבין בבשר חי אמר רב שימי בר חייה מערבין בבציה חיות וכמה אמר רב נחמן בר יצחק |ב| (אחת) סיני אמר שתיים: "הנורד מן המזון מותר במים כו': "מלח ומים הוא דלא איקרי מזון הא כל מילי איקרי מזון לימא תהוי תיובתיהו נמי מהא אמר רב הונא "באומר כל הון עלי מים ומלח הוא דלא זייני הא כל מילי זייני "והאמר רבה בר בר חנה כי הוה אולנא בתריה דרבי יוחנן למיכל פירו דגינסור כי הויגן כי מואה הוה מנקטינן לכל חד וחד עשרה עשרה כי הויגן כי עשרה הוה מנקטינן לכל חד וחד מואה מואה וכל מאה מינייהו (לא) הוי מחזיק להו צנא בת תלתא סאוי והוה אכיל להו לכולהון ואמר שבועתא דלא טעים לי זימנא אימא מוונא אמר רב הונא אמר רב שבועה שלא אוכל כבר

רב ניסים גאון

עוג מלך הבשן פתחו בר. עירובין באריות ספ"ג ב' ד"ה פ"ה פ"ח פ"ח (ב"מ). ודמח פתחו בר' פ"ח. אמר רב נחמן בר יוסף. ובידרא דמילתא כסוף פסכת ברכות ארבעה מסכת דהריות, ר' ברי יוסף סיני. ודמח עוקי חיים.

רבינו חננאל

מן המים וכן הבלל (א"ר) י"א פ"ה שאין הרגן גיזין מים. ר' לוי אמר שן מים קלה. פ"י א"ח פ"י ה"ה. מלח מלח ס"ד. משנה בכלים פ"ק כ"ו. ככר עיים אע"פ שאין להם שלש על שלש הרי אילו עטאים מדרס. מניי העדר מן המזון וכו' כ"ה. ואקשינן וכו' כל מילי איקרו מזון כדמתי. והא ר' ושמואל דאמרי תרויהו אין מברכין בורא מיני מזונות אלא על המשת מינין הלל. חייטן ושעורן וכוספין ושבולת שיעול ושישין. ולא יאחזבו חדא זימנא. ימא מירא נמי תהוי עלייהו תיובתא. וריק ר' יוח' מתני' בגורד ואמר כל דבר הון אסור עלי. ואקשינן טוב וכו' כל מילי זייני בר מים ומלח. והא ר' יוחנן הוה אכיל פסיריה גינסור טבא והוה משהב דלא טעים לו. וזוג. ומרקין לא תימא וזוגא אלא אימא מוונא. אמר ר' הונא (התא) שבועה שלא אוכל כבר זו מערבין לו בה. (ככר זו מערבין עליו בה) ככר זו עלי אין מערבין לו בה. ומקשינן עליה ומקשינן ליה ר' הונא דאמר ר' אלעזר. התניא ר' אלעזר אומר שבועה שלא אוכל כבר זו מערבין לו בה. ככר זו עלי אין מערבין לו בה. ומי א"ר אלעזר הכי והתניא זה הבלל כל שהאכל נאסר עליו) האדם אין מערבין לו בה. אסור עצמו באוכל מערבין לו בה. ר' אלעזר אומר כבר זו עלי אסורה. מערבין לו בה. ככר זו הקדש אין מערבין לו בה. לפי שאין מערבין בהקדשות. ומפיק תרי תניא אליבא דר' אלעזר. מיקא מערבין לגזיר מן ישראל בתרומה. תניא בית שמיא א"ר א"ר מערבין לגזיר בין וכל ישראל בתרומה. ובת הילל א"ר מערבין אמרו בית הילל לבית שמיא א"ר אתם מורים

